

Back to the Present

direcció i coreografia **Constanza Macras**

Retorn sobre el present, projecció en el passat: la jove companyia **Dorky Park** dansa a cos perdut la memòria íntima, on la realitat virtual transforma les nostres vides en una sèrie de televisió permanent.

Teatre Lliure de Montjuïc – Sala Fabià Puigserver (dimecres 13 d'octubre de 2004)

Back to the Present

direcció i coreografia **Constanza Macras**

dramatúrgia **Carmen Mehnert** / vestuari **Gilvan Coelho de Oliveira** / escenografia **Patrice Wisniewski** / música **Claus Erbskorn, Arik Hayut** / vídeo **Constanza Macras, Kevin Slavin**

interpretació i creació

Knut Berger, Diane Busuttil, Joris Camelin, Nir De-Volff, Jill Emerson, Claus Erbskorn, Jared Gradinger, Arik Hayut, Maike Möller, Rahel Savoldelli, Dave Taylor, Yeri Anarika Vargas Sánchez

i els equips del **Teatre Lliure**

producció **Constanza Macras-Dorky Park (Berlín)** i **Schaubühne Am Lehniner Platz (Berlín)**, **Sophiensaele, Lille 2004 - Capitale Européenne de la Culture, Maison des Arts de Créteil**

amb la col·laboració de **Stiftung Deutsche Klassenlotterie Berlin**, del **Senat de Berlin**, de la **Delegació de cultura i mitjans del Govern Federal Alemany** i del **Ministeri d'Afers Estrangers Alemany**

Back to the Present

Presentat els mesos de juny i setembre de 2003 a uns antics magatzems del centre de Berlin, a *Back to the Present* (tornar al present) Constanza Macras fa un viatge al passat: la memòria tractada com un *feedback* en espiral.

On vas quan no vols tractar amb el passat o el futur? Els ballarins de *Back to the Present* es troben en un espai comú; un *càsting* per a un *reality show* del tipus *Gran Hermano* o *Supervivientes*. Aquests shows es recreen constantment entorn els móns, que sovint amb diferents noms, només existeixen en el present, en la vulgaritat de les petites baralles quotidianes.

Al final, de cada missió – l'antiga Roma, les antigues relacions, l'estació espacial MIR - tot acaba en deixalles i runes. Sovint, les deixalles duren més que el projecte original. Hi ha escombraries que estan en òrbita al voltant de la terra des de fa 35 anys, procedents d'una missió que va durar menys d'un dia. Tornar al present significa viure damunt, sota o entre tot allò que hem anat llençant.

Back to the Present: Tornant al present. Com recicles allò que mai es descomposa, com les cartes d'amor, banderes, velles propostes, velles idees?

Mentre la història es va tornant digital, quina és la diferència entre emmagatzemar i memoritzar? Pots utilitzar la memòria - amb tots els seus errors i imprecisions- per fer les experiències més riques, en comptes de més pobres?

Back to the Present viu en una mena de llimbs entre capes de la seva pròpia història. Com el mateix MIR, com la mateixa dolça vida, marxarà deixant enrera medalles, uniformes i vestits, antigues propostes i programes, enregistraments de vídeo, restes trencades i inútils. Extens això, les deixalles del passat de relacions destructives: entrades de cinema trencades, antics números de telèfon, cartes d'amor del dia de San Valentí. Totes aquestes runes que són el context i el marc físic de *Back to the Present*. Després de l'èxit de la instal·lació específica a Kaufhaus Jandorf, en uns vells magatzems, Constanza Macras, en col·laboració amb la Schaubühne Lehniner Platz va fer la versió escènica de *Back to the Present* que ara podem veure al Lliure.

Constanza Macras

Buenos Aires, 1970

A Buenos Aires va estudiar dansa i disseny de modes i va ballar amb diversos grups. Va continuar la seva formació al Merce Cunningham Studio and Movement Research de Nova York. Posteriorment a Amsterdam, va presentar el seu propi treball al Dans Werkplaats (Entertainment Inc., 1995) i va actuar en diversos clubs.

Macras es va traslladar a Berlín el 1995, on va ballar en diverses companyies, i el 1997 va fundar la seva companyia Tamagotchi Y2K (originalment Lonely Tamagotchi). Entre 1998 i 2000, Tamagotchi Y2K va presentar quatre peces: *Wild Switzerland* (1998), *Face One* (1999), *In Between* (2000) i *Dolce Vita 2000*, tots ells han estat presentats a Berlín i arreu d'Europa.

Des del 2001 fins al 2002, Macras (en col·laboració amb el Theater am Halleschen Ufer, Sophiensæle, and the 'Tanz im August' festival) va presentar 'MIR –trilogia sobre una història d'amor (*Prologue, The Conquer* i *Endurance*) presentada a Londres al The Place Theater. Més tard va estrenar *PORNOsotros* (2002) estrenat a la Schaubühne am Lehniner Platz, una coproducció de Tamagotchi Y2K, Grand Theatre Groningen, Schaubühne am Lehniner Platz i TanzNacht Berlín 2002.

El 2003, Macras va fundar Dorky Park i ja ha estrenat dos projectes importants a Berlín: *Back to the Present* (un projecte originalment pensat per presentar fora del teatre) i *Scratch Neukölln*. *Scratch Neukölln* és la primera producció del HAU 123 theater, una sala de recent fundació. La peça integra infants procedents de la immigració recent de Neukölln.

La versió d'escena de *Back to the Present* es va estrenar a la Schaubühne a Berlín el mes de febrer de 2004. Macras treballa habitualment per les sales més importants de Berlín com la Volksbühne (RRS), Sophiensæle, els HAU teatres, i la Schaubühne am Lehniner Platz. L'any 2003 Macras va ser programada per la Saarländisches Staatstheater com a coreògrafa convidada i va presentar *Happiness* a Saarbrücken.